

परराष्ट्रेषु मित्रराष्ट्रेषु स्वराष्ट्रेषु च स्वस्य बलं सैन्यं सामर्थ्यं च यत्तज्ज्ञातव्यं ॥ ६ ॥ ७ ॥ नीतिर्भक्तवेतनदानचारप्रवृत्त्यादिका तथा विधीयतां यथा येन प्रकारेणैः सहसंदधामहेशरादिसंधानं कुर्महे यद्वा बलकोशयो रल्पत्वं स्वस्य परस्य बहुत्वं नीतिर्यथा प्रतिज्ञां सामरूपा विधीयतां यथा तैः सहसंदधामहे सख्यं कुर्महे इति कालोदये मृत्युदयरूपे युद्धे प्राप्ते सति तेषां विधीयत इति पाठे तेषां कालतः उदये प्राप्ते सति यथा सम्यग्विधीयते जायते तथानीति विधीयतां ॥ ८ ॥ नियतमचंचलं नियमेन बुद्ध्यस्व ॥ ९ ॥ बोधफलमाह उच्चेति उच्चादिभेदेन त्रिविधमपि प्रहृष्टं वा अप्रहृष्टं वा ज्ञातव्यं उच्चं समं वा स्वबलं अप्रहृष्टं चेत् प्रहृष्टबलैः शत्रुभिः सहसंदधामसंधिं करवाम विपरीतं चेदपि संदधामशरानिति शेषः संधनीयमिति पाठे पितदेवार्थद्वयं ज्ञेयं आतोधा तोरित्यालोपः अनीय इत्येव परे भवति संधानीयमिति युक्तः पाठः ॥ १० ॥ साम्ये सामभेदौ अप

स्वराष्ट्रे परराष्ट्रे च ज्ञातव्यं बलमात्मनः ॥ उदयः पांडवानां च प्राप्ते कालेन संशयः ॥ ६ ॥ निवृत्तसमयाः पार्थाः महात्मानो महाबलाः ॥ महोत्साहा भविष्यंति पांडवास्त्यमितौजसः ॥ ७ ॥ तस्माद्बलं च कोशश्च नीतिश्चापि विधीयतां ॥ यथा कालोदये प्राप्ते सम्यक्तैः संदधामहे ॥ ८ ॥ तात बुद्ध्या पितत्सर्वं बुद्ध्यस्व बलमात्मनः ॥ नियतं सर्वमित्रेषु बलवत्स्वबलेषु च ॥ ९ ॥ उच्चावचं बलं ज्ञात्वा मध्यस्थं चापि भारत ॥ प्रहृष्टमप्रहृष्टं च संदधाम तथा परैः ॥ १० ॥ साम्नाभेदेन दानेन दंडेन बलिकर्मणा ॥ न्यायेनाक्रम्य च परान्बलाच्चानम्य दुर्बलान् ॥ ११ ॥ सांत्वयित्वा तु मित्राणि बलं चाभाष्यतां सुखं ॥ सुकोशबलसंवृद्धः सम्यक् सिद्धिं मवाप्स्यसि ॥ १२ ॥ योत्स्यसे चापि बलिभिररिभिः प्रत्युपस्थितैः ॥ अन्यैस्त्वं पांडवैर्वापि हीनैः स्वबलवाहनैः ॥ १३ ॥ एवं सर्वं विनिश्चित्य व्यवसायं स्वधर्मतः ॥ यथा कालं मनुष्येन्द्रचिरं सुखमवाप्स्यसि ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभा० वि० प० गोहरणपर्वणि चारप्रत्याचारे रूपवाक्ये एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वैशंपायन उवाच अथ राजा त्रिगर्तानां सुशर्मरथयूथपः ॥ प्राप्तकालमिदं वाक्यमुवाच त्वरितो बली ॥ १ ॥ असकृन्निकृताः पूर्वमस्य शास्त्रेयकैः प्रभो ॥ सूतेनैव च मत्स्यस्य कीचकेन पुनः पुनः ॥ २ ॥ बाधितो बंधुभिः सार्द्धं बलाद्बलवतां विभौ ॥ सकर्णमभ्युदीक्ष्याथ दुर्योधनमभाषत ॥ ३ ॥ असकृन्मत्स्यराज्ञामेराष्ट्रं बाधितमोजसा ॥ प्रणेता कीचकस्तस्य बलवानभ वत्पुरा ॥ ४ ॥ क्रूरो मर्षी सदुष्टात्मा भुवि प्रख्यातविक्रमः ॥ निहतः स तु गंधर्वैः पापकर्मानुशंसवान् ॥ ५ ॥

कर्मवाकरादानाख्यं इति बलज्ञानफलं ॥ ११ ॥ बलं स्वसैन्यं सुखं यथा स्यात्तथा आभाष्यतां प्रीतिवादेन भक्तवेतनमानदानेन संमंत्रणीयमित्यर्थः सिद्धिं जयं ॥ १२ ॥ अन्यैः शत्रुभिः पांडवैश्चापि सह योत्स्यसे कीदृशैः स्वबलादिना हीनैः ॥ १३ ॥ व्यवसायं स्वकर्तव्यं ॥ १४ ॥ इति विराटपर्वणि नैल० भारतभावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ १ ॥ वाक्यमुवाचेत्यत्र हेतुमाह असकृदिति निकृताः वं चितास्त्रिगर्ता इति शेषः प्रभो हे जनमेजय ॥ २ ॥ बाधितः सुशर्मा बलवतां कौरवाणां विभौ स्वामिनि भीष्मे समीपे सति कर्णं च उदीक्ष्य दुर्योधनं अभाषत ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

रस्याधिक्येदानं स्वस्याधिक्येदंडः युद्धे निपातनं वा बलि